

kraften på de private sygehuse jo tages fra de offentlige sygehuse.

Så det er ikke nok med de tabere, som vi netop har fået nævnt, der vil også blive tabere inden for det medicinske område, inden for det psykiatriske område og andre områder, som ikke er omfattet af ventelister. Det vil jeg gerne have bekræftet af hr. Hans Andersen.

KL. 10.40

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, og det vil jo så vise sig, om det bliver det nu.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til hr. Jacob Buksti: Jeg står her og siger, at det væsentlige er, at der er et velfungerende offentligt sundhedsvæsen, der kan være med til at nedbringe ventelisterne. Det er det primære. Det har jeg gentaget mange gange og gentager det gerne igen. Og det er netop derfor, vi har tilført og vil tilføre 1,5 mia. kr.; dette forslag skal kun ses som supplement, så vi derved kan forene flere initiativer for at nedbringe ventelisterne.

At det bliver opfattet, som om dette lovforslag er det eneste, der skal løse ventelisteproblematikken, beklager jeg, men jeg kan kun understrege, at det jo er det offentlige sundhedsvæsen, der skal tage fat, det er amterne, der nu skal tage fat på at løse ventelisteproblematikken. Det her lovforslag er kun et supplement, der kan gøre, at man ikke skal vente i 2 måneder – til fru Lene Garsdal – hvis arbejdsgiveren går ind og påtager sig et socialt ansvar. Det synes jeg kun er meget fint.

Til hr. Jens Peter Vernersen angående det med vinderne: Jeg gav et eksempel på, at kommunen sparede sygedagpenge for 52.500, amtet sparede udgiften til operationen, det offentlige sparede altså i alt 88.000 kr., og så er takken, som det er i dag, at den unge mand får en skatteregning på 12.500 kr. Det synes vi er urimeligt. Det er en urimelig, uretfærdig skat på sundhedsbehandling, og det er derfor, vi ønsker at fremme dette forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker flere at udtale sig? (*Ophold*). Hr. Jens Peter Vernersen har én kort bemærkning tilbage, det har hr. Aage Frandsen også. Ja, jeg skulle lige se, om bogholderiet stemmer.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu har Venstre altid haft den opfattelse, at et fradrag ikke koster noget, men det er jo altså også en udgift, at man får det her fradrag. Beløbet, som skal spares i sygesikringen, holder det, når nu ventetiden kommer ned under 2 måneder? Det er jo et regnestykke, der er helt ude i hampen. Det hænger jo ikke sammen, overhovedet ikke. Det kunne man tale om, hvis man havde lange ventetider, men med de ventetider, man har fået det ned på, hænger det ikke sammen, overhovedet ikke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så hr. Aage Frandsen for sin sidste korte bemærkning til hr. Hans Andersen i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det gode ved sådan nogle folketingsdebatter er jo, at vi kan komme langt omkring. Det her er jo sådan set et skatteforslag, men det er nogle sundhedsmæssige konsekvenser, vi har diskuteret, og jeg synes ikke, at det har virket overbevisende i forhold til, om det overhovedet virker. Men nu vil jeg så godt stille hr. Hans Andersen et spørgsmål, som vedrører skat.

Hvis nu man er så optaget af, at arbejdsgiveren skal udøve et socialt ansvar, og lønmodtageren ikke skal straffes med en skat, hvorfor sørger man så ikke for, at der er parallelitet og siger, at arbejdsgiveren ikke kan trække udgiften fra?

Det er jo sådan i det danske skattesystem, at når man har en udgift, så kan man trække den fra, og den, der modtager beløbet, som f.eks. løn, skal beskattes af det. Hvis nu lønmodtageren ikke skal beskattes af det, så var det vel egentlig også rimeligt, at arbejdsgiveren ikke kunne trække det fra. Så kan han virkelig vise sit sociale ansvar.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lene Garsdal for sin tredje og også dermed sidste korte bemærkning til hr. Hans Andersen.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg har forsøgt at forstå, hvad det er, der tænkes på, når hr. Hans Andersen forestiller sig det her forslag, og hvordan det vil virke på ventelisterne, men jeg kan kun forstå det, hvis man forstår, at der er arbejdskraft nok, altså at der er læger